

Men vi har og har haft et problem med, at mange af de aktiverede mister fornemmelsen af, at det, de bliver kostet rundt til, er meningsfyldt.

Jeg vil da gerne sige, at jeg tror også, som det er sagt før her, at aktiveringssystemet er bedre end sit rygte. Vi får mange henvendelser fra frustrerede folk, nogle berettigede og andre uberettigede, men vi må jo konstatere, at det selvfølgelig også er de utilfredse, vi får breve fra. De andre hører vi jo ikke fra.

Så selvfølgelig har også aktiveringssystemet været med til at løse flaskehalsproblemer eller forhindre, at de opstår, og også løse problemet for en hel masse mennesker. Men der er ingen tvivl om, at når vi nu skal til at lave om på det, skal vi droppe det stive aktiveringssystem, som går meget på, hvor mange og hvor meget man aktiverer, og lade det være mere individuelt efter lokale behov og efter den enkeltes behov.

Jeg kan ikke forstå, at den røde lampe allerede lyser, men så bliver jeg nødt til at gå et stykke ned på papiret.

Vi må satse betydeligt mere på kompetenceudvikling, vi må have mennesket i centrum, vi må satse meget kraftigt på privat aktivering. Hvis ikke vi kan få virksomhederne til at gøre det, må vi have lavet sådan en form for rugekasser i privat regi, altså have virksomheder til at lave rugekasser, som kan bruges til optræning, måske specielt af de folk, som har andre problemer end ledighed. Hvor man så rigtig tager hånd om dem, hvor der også er placeret en socialrådgiver osv.

Så vil jeg gerne sige, at vi ikke går ind for lavere dagpenge for lige at huske at sige det, ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ja, nu er der altså gået 1 minut over tiden.

Ole M. Nielsen (KRF):

Og så vil jeg sige, at vi støtter det af regeringen fremsatte forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tog ordet for ligesom at komme min navnebror til undsætning. Jeg kan se, at han har for lidt taletid, så jeg vil stille et spørgsmål, så han kan få anledning til at få ordet igen.

Jeg vil blot erklære mig enig med hr. Ole M. Nielsen i, at vi ikke har fokuseret tilstrækkeligt på, at der faktisk er ledige, som har andre problemer end bare det at være ledig i a-kasse-systemet. Et af problemerne er jo, at det må man

ikke erkende, for erkender man det, så bliver man smidt ud af a-kassen, og derfor er der ingen, der snakker om det. Man kan godt lukke øjnene for problemet, men man kan ikke fjerne det.

Derfor er jeg helt enig i, at vi skal gøre noget ved det, og derfor vil jeg da også bare anbefale Kristeligt Folkeparti at gå ind på SF's hjemmeside, for det er faktisk et af vores forslag i det udspil, vi allerede har lanceret, at der er behov for, at der gives hjælp til nogle vejledningsforløb til arbejdsløse, som har andre problemer end blot ledighed.

Så det er blot en tilkendegivelse af, at vi er enige i, at det skal løses.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hvis jeg undlod at svare her, kunne jeg måske indhente det minut, jeg skyldte, men jeg skal også lade være med at gøre det langt nu, for der var ikke meget at svare på i det her. Jeg kan forstå, at vi er fuldstændig enige.

Noget af det, der stod til sidst, var, at jeg også synes, vi må erkende, at der er folk, som ikke har behov, som ikke er motiverede for – vi må ikke have lov til at sige evner til – en videregående uddannelse, som har et bogligt islæt. Men der er, som en tidligere ordfører også gjorde opmærksom på, stadig væk brug for materialejob, det var vist CD's ordfører, der var inde på det. Vi skal lade være med at underkende, at den slags arbejde skal udføres. Vi skal lade være med at indbygge i systemet, at det ikke er værdigt at udføre den slags. Jamen vi skal stadig have nogle mennesker til at køre gummied, vi skal have vores skrald fjernet, og det er sandelig vigtigt i samfundet.

Det var ligefrem sådan i nogle systemer ovre østpå, at de, der havde den slags job, fik mere i løn end lægerne, og hvorfor ikke? Vi lider af nogle tvangsopfattelser af, hvad der er fint, og hvad der er meningsfyldt. Det job, der skal udføres i samfundet, og som man i øvrigt kan tjene sit brød ved, er et meningsfyldt job.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er blot, fordi jeg synes, at hr. Ole M. Nielsen faktisk er en af de ordførere, som har peget på nogle af de meget konkrete problemer, for sandheden er jo, at vi kan have en fantastisk arbejdsmarkedspolitik – så kan vi diskutere midlerne, og om det er gået rigtigt, og det har vi så gjort